

Karius en Baktus

Jaap had een gaatje in zijn tand. En in dat gaatje woonden twee kleine mannetjes, die Karius en Baktus heetten. Dat zijn misschien gekke namen, maar het waren ook gekke mannetjes. Ze waren zo klein dat je ze alleen met een sterk vergroot glas kan zien. De ene had zwart haar en de andere rood. Ze aten alleen maar lekkere zoete dingen, die ze volop kregen.

En als ze niet slapen of aten, dan hakten en klopten ze in de tand om hun huis nog groter te maken. Maar op een dag vond een van de twee dat ze genoeg hadden gewerkt. 'Karius,' zei hij, 'we hebben zo lang staan hakken en kloppen, ik vind dat ons huis nu wel groot genoeg is. Maar Karius was het niet met hem eens. 'Baktus, je moet niet vergeten dat als we zoveel snoep en koek blijven eten, we elke dag groeien en dikker worden. Dus ons huis moet nog veel groter worden'. En zo hakten en klopten ze weer verder.

Maar al snel had Baktus er weer genoeg van. Hij zat uit het raam te staren naar al die mooie witten tanden en kiezen en kreeg plotseling een idee. 'Karius, waarom bouwen we niet een huis erbij, daar boven in de hoektand?' Wat zullen we daar een prachtig uitzicht hebben! Maar Karius zei: 'Baktus we wonen hier veel veiliger, stel je voor dat die akelige tandenborstel nog eens langs komt!'. Toen begon Karius te lachen: 'Ha ha! Jaap poetst toch nooit z'n tanden!' Toen nam Jaap een hap wit brood met stroop. En de mannetjes zongen.

Ha, wat fijn, hoera, wat fijn!
Wij kunnen tevreden zijn.
Jaap zijn tand is lekker hol,
Onze buik is altijd vol:
Toffees, lollies, suikergoed,
Wij eten alleen maar zoet.
Wij eten een hele hoop,
Nu weer wittebrood met stroop.

Een paar dagen later heeft Baktus een huis boven in de hoektand. Hij zit gezellig op zijn balkonnetje, terwijl Karius beneden in het oude huis aan het hakken en kloppen is. Hij roept: 'Hallo Karius, ben je daar beneden?' 'Je hoort toch dat ik aan het werk ben!' 'Wat ben je aan het doen?' 'Ik maak een ondergrondse gang van mijn tand naar jouw hoektand'. Dat is een goed idee!' zei Baktus. 'En hoe gaat het met jou daar boven?' 'Goed ik geniet van het uitzicht!' Maar wat hoor ik toch?' vroeg Karius. 'Ssssstt! Wees eens stil, zei Baktus.' 'Ik heb zo'n kiespijn!' 'Oh, het is Jaap!' Toen begonnen de mannetjes te lachen. 'Ik zal hem eens even plagen', zei Karius. 'Ik zal kloppen op een plek waarvan ik weet dat het hem pijn doet. Hoor maar!' En toen klopte hij drie keer ergens heel diep in de tand.

'Au Au Au!' De mannetjes lagen dubbel van het lachen. Toen klonk echter een andere stem: 'Je moet ook je tanden poetsen, Jaap!'. Karius keek verschrikt op. 'Wie was dat?' 'Dat was de moeder van Jaap', zei Baktus. 'Lieve help, Baktus. Stel je voor dat hij met de akelige tandenborstel komt. Wat moeten we doen?' Het was al te laat.

'Snel riep Karius, kom naar beneden!' Baktus nam een duik vanaf zijn balkon en kroop op het laatste nippertje bij Karius naar binnen. Hij was nog maar net binnen of de tandenborstel suisde voorbij. Water met schuim stroomde bij de mannetjes het huis binnen. 'Bah, wat akelig, ik stik bijna in die vieze tandpasta!' Toen het voorbij was, kropen ze voorzichtig naar buiten. 'O wat verdrietig', zei Baktus. 'Wat is er?' vroeg Karius. 'Alles is weg. Niets meer te eten. Er is geen kruimeltje meer over!' Nadat Jaap zijn tanden had gepoetst, ging het meteen al een beetje beter. Maar de pijn was nog niet helemaal over, want de gaatjes zaten er nog. En wat later op de dag begonnen de mannetjes weer te kloppen.

Karius en Baktus begonnen trek te krijgen. Waar bleef die heerlijke zoetheid? Zo zaten zij een beetje te mopperen, toen zij een mannenstem hoorden: 'Doe je mond maar open, alsjeblieft!' Was het de bakker, die Jaap iets lekkers wilde geven? Baktus wilde net een kijkje gaan nemen, toen een fel licht naar binnen scheen. Toen drong het tot de mannetjes door dat Jaap bij de tandarts was. 'Oh nee, de tandarts', jammerde Karius. Tandartsen maken onze huisjes stuk en metselen ze dicht. En inderdaad, daar verscheen een groot glimmend ding dat bromde en ronddraaide. Kom Baktus, we moeten vluchten! De mannetjes liepen zo hard als ze konden en verstopten zich achter de allerlaatste kies. Boos zaten de mannetjes te wachten totdat de tandarts klaar was. En weg was het huis met het balkonnetje van Baktus en weg was het grote hol van Karius.

Jaap ging van de tandarts naar huis. Hij was blij omdat hij geen gaatjes meer had. Maar hoe ging het met Karius en Baktus? Niet zo goed. Geen zoetheid en geen huis om in te wonen. Die avond zaten de mannetjes te wachten op iets lekkers. In plaats van zoetheid verscheen daar echter de tandenborstel. En nu waren er geen gaatjes waar zij zich in konden verstoppen. De mond was plotseling vol schuim en de borstel nam de mannetjes mee. Zo vielen zij naar beneden in de wasbak, ze gleden door de afvoer en kwamen tenslotte terecht in zee. En daar zeilen ze nu rond en wachten tot ze weer eens in een andere mond in een gaatje kunnen kruipen.